

Misionarul neprevăzut

Pentru studiul din această săptămână, citește: 2 Împărați 2:1-15; 5:1-27; Marcu 1:40-45; Ioan 15:5; Romani 6:1,4-11.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Și mulți leproși erau în Israel pe vremea prorocului Elisei, și totuși niciunul din ei n-a fost curățit, afară de Naaman Sirianul.” (Luca 4:27)

Cărțile 1 și 2 Împărați, care conțin istoria celor două regate în care s-a divizat Israelul de la anul 970 î.Hr. aproximativ și până în 560 î.Hr., consemnează evenimentele emoționante și dramatice ale profundelor transformări politice cunoscute de poporul lui Dumnezeu. Aici găsim istoria lui Ilie și a lui Elisei, doi profeți ai lui Dumnezeu, oameni cutezători, ale căror experiențe au captivat imaginația celor mici și mari din toate generațiile.

La fel de interesantă este și similaritatea dintre lucrarea lui Elisei și cea a lui Isus. Ambii au înviat oameni care muriseră, au vindecat leproși și au hrănit mulți oameni flămânzi din cantități mici de hrană.

Studiul din această săptămână se ocupă de una dintre aceste minuni: vindecarea lui Naaman, un om bogat, puternic și un idolatru foarte mândru, care, în marea sa nevoie, a experimentat puterea Dumnezeului celui viu, în primul rând datorită mărturiei cuiva la care nu ne-am fi așteptat să fie misionar.

Dintre multele adevăruri spirituale pe care le găsim în această relatare, reținem modelul de mărturie transculturală, în pofida tensiunii și rivalității dintre două națiuni. De asemenea, în această istorisire putem vedea un exemplu despre cum funcționează planul de mântuire.

Astăzi: *Colectă pentru lucrarea mondială*

Sabatul viitor: *Ziua evanghelistului laic*

1. Care erau prestigiul și realizările de care se bucura Naaman? Ce anume umbrea totul în viața lui? 2 Împărați 5:1

Versetul acesta conține mai multe caracteristici sau titluri care îl plasează pe Naaman în eșalonul superior al societății siriene. El avea o mare influență asupra împăratului Siriei, se bucura de multă stimă din partea acestuia și era mâna lui dreaptă în problemele militare și religioase (versetul 18). De asemenea, era extrem de bogat (versetul 5). În versetul 1 apare însă și un mare „dar...”. Toată puterea, onoarea și vitejia lui își pierdeau strălucirea în fața celei mai temute boli din timpurile acelea: lepra. Boala aceasta arunca o umbră dureroasă asupra a tot ce realizase. Însă tot ea l-a adus în contact cu profetul lui Dumnezeu, contact în urma căruia a început să l se închine adevăratului Dumnezeu.

2. Ce situații asemănătoare cu a lui Naaman găsim în Marcu 1:40-45; 2:1-12; Luca 8:41-56? În afară de vindecare, care este numitorul comun al acestor relatări?

Tulburările, tragediile și tranzițiile vieții îi pot face pe oameni mai receptivi la adevărul spiritual și îi pot determina să îl caute pe Dumnezeu. Problemele de ordin fizic, psihic, politic sau de altă natură pot deschide inimile oamenilor față de Divinitate. Pierderile personale, catastrofele naționale și războaiele sunt motivatori importanți, care îi determină pe mulți să apeleze la o putere superioară lor. Biserica este de multă vreme conștientă de faptul că numărul celor care se întorc la Dumnezeu tinde să fie mai mare în zonele în care oamenii sunt loviți de o suferință personală sau colectivă.

Pe de-o parte, Naaman părea să aibă totul; pe de alta, era un om zdrobit, fără speranță. În ce situații asemănătoare ne găsim și noi? Cum putem învăța să rămânem lângă Dumnezeu atât în bucurie, cât și în necaz?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să înțeleagă că lucrarea de a da mărturie într-un mediu multicultural presupune curaj moral și încredere în providența lui Dumnezeu.

La nivelul sentimentelor: Să își reînnoiască recunoștința față de harul lui Dumnezeu pentru ei și să devină mai sensibili față de semenii lor care trec prin dificultăți.

La nivel practic: Să accepte chemarea de a sluji nevoilor altora, asumându-și riscurile pentru siguranța și interesele personale.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Dumnezeu le dă putere celor slabi

- A. Se afirmă ades că putem da mărturie eficientă pentru Dumnezeu prin faptele și prin viața noastră. Ce putem învăța din faptul că fetița sclavă israelită a dat și o mărturie verbală?
- B. Poți găsi vreo asemănare între istoria vindecării lui Naaman, un dușman al lui Israel, și cea a leprosului samaritean vindecat de Isus, singurul dintre cei zece leproși care s-a întors să-l mulțumească (Luca 17:11-19)?
- C. Ce aflăm despre natura lui Dumnezeu și despre strategia Sa misionară din modul în care alege persoana care să dea mărturie (2 Împărați 5:2,3), din indicațiile pe care i le-a dat lui Naaman pentru a găsi vindecare (2 Împărați 5:10) și din gestul total greșit al slujitorului lui Elisei de a cere „plata” pentru vindecare (2 Împărați 5:20-27)?

II. Sentimente: Compasiunea autentică dă naștere la încredere autentică

- A. Cum ajută empatia sinceră față de semenii noștri la dărâmarea barierelor culturale, emoționale sau spirituale?
- B. Cum ne poate furniza propria experiență cu Dumnezeu energie în eforturile noastre de a da mărturie, chiar și în situații mai puțin ideale?

III. Practic: La dispoziția lui Dumnezeu

- A. Ce pași practici putem face pentru a ne dezvolta curajul moral și spiritual? De ce este el mai degrabă rezultatul unui proces îndelungat decât al unei decizii de moment?
- B. I-ai spus lui Dumnezeu că ești dispus să fii folosit de El în misiune? Ești gata să te creadă pe cuvânt?

3. Citește 2 Împărați 5:1-7. De ce ar fi ascultat sirienii ce spunea o fetiță sclavă? Ce presupunea acest lucru?

Biblia nu ne dă niciun detaliu despre cum s-a purtat această copilă, dar este clar că a fost ceva la ea care a atras atenția familiei. Pe baza spuselor acestei copile slave care slujea în casa lui, un conducător militar bogat și puternic se duce la împărat, îi spune ce a aflat de la ea și obține permisiunea de a pleca. Dar nu pleacă oricum, ci încărcat cu daruri pentru profet. Este clar că s-a petrecut ceva mai mult decât este consemnat în acest pasaj. Instrumentul prin care Dumnezeu a sădit cunoașterea despre El în rândurile elitei siriene a fost o sclavă evreică, o fetiță anonimă, smulă cu cruzime din sânul familiei ei de o ceată de jefuitori sirieni. Fetița aceasta însă nu s-a lăsat copleșită de cruzimea și de lipsa de sens a acestui act, nici de viața ei de sclavă, ci a vorbit despre credința ei neclintită în puterea lui Dumnezeu de a schimba viața, putere care atunci lucra prin Elisei în Samaria (versetul 3). La fel ca Daniel și prietenii lui din Babilon, ea a reușit să transforme vicișitudinea într-un mijloc de a-l da slavă lui Dumnezeu, iar Dumnezeu a transformat captivitatea ei într-o ocazie de împărtășire a credinței. Ellen G. White scrie că „purtarea servitoarei captive, modul în care s-a purtat în acea casă păgână, este o mărturie puternică despre puterea educației timpurii din familie.” – *Profeți și regi*, p. 245

4. Citește 2 Împărați 5:6,7. Ce se poate deduce despre boala lui Naaman, din felul cum a reacționat împăratul lui Israel?

Un alt lucru care ne frapează este reacția împăratului lui Israel la primirea scrisorii: *Sunt eu Dumnezeu? Pot eu să vindec un om de lepră?* Cuvintele lui arată cât de temută era această boală și că numai o minune putea scăpa pe cineva de lepră. Scrisoarea sugera cumva că *el* ar fi trebuit să se ocupe de vindecarea lui Naaman. Conștient că nu avea nicio putere în acest sens, singurul gând care i-a trecut prin minte era că împăratul Siriei căuta un nou motiv de ceartă.

Ce ne spune istoria copilei din casa lui Naaman despre modul în care credința noastră, stilul nostru de viață și acțiunile noastre îi pot atrage pe oameni la noi, la adevărurile care ne-au fost încredințate și la Dumnezeu?

Rezumat: O mărturie eficientă nu este rodul întâmplării; Duhul lui Dumnezeu aduce laolaltă elementele de care are nevoie pentru a-i aduce pe oameni în Împărăția Sa.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: 2 Împărați 5:2-5

Ideea de bază: Concepția lui Dumnezeu despre egalitatea oamenilor (conform căreia toți suntem copiii Lui, suntem iubiți de El la fel) este o provocare pentru prejudecățile noastre profunde și tendința de a fi părtinitori. Observăm însă că în istoria lui Naaman Dumnezeu înălțură barierele sociale, culturale și naționale pentru ca misiunea Sa să aibă izbândă. Noi de ce să facem mai puțin?

Renomitul disident ceh Vaclav Havel, devenit ulterior președinte al Cehiei, a avut nevoie de zeci de ani pentru a-i convinge pe cetățeni să ia poziție împotriva regimului opresiv aflat la putere în acei ani. Într-un eseu remarcabil, intitulat „Puterea celor fără putere”, a argumentat în mod convingător că, oricât de opresiv ar fi un regim politic, oamenii obișnuiți pot transforma societatea, cu condiția să dea dovadă de curaj moral prin acțiuni simple, zilnice, de rostire a adevărului. Ni se întâmplă să credem că abilitatea noastră de a da mărturie pentru Dumnezeu depinde de împrejurările favorabile sau de găsirea momentului oportun? În timpul dezbaterii studiului, însuflă-le membrilor grupei tale curaj prin exemplul fetei slave israelite care, prin curajul ei moral, a creat valuri de schimbări în lumea cunoscută la data aceea.

Discuție introductivă. Simți mai multă empatie pentru cei din grupul rasial/etnic din care faci parte? După anii 1950, psihologii au studiat teoria empatiei în interiorul aceluiași grup – ideea că tindem să avem mai multă compasiune și simpatie față de cei care arată ca noi și care provin din același mediu cultural ca noi.

Într-un studiu revoluționar din 2009, cercetătorii de la Universitatea din Beijing au realizat tomografii craniene pe voluntari chinezi și caucazieni în timp ce i-au pus să urmărească filmulețe în care unor persoane li se făcea o injecție dureroasă. Rezultatele studiului au fost

Lucrarea profetului Elisei în secolul IX î.Hr. ajunge până la noi sub forma a optsprezece episoade care acoperă o perioadă de peste cincizeci de ani. Elisei a activat în principal în calitate de conducător al școlii profetilor, iar lucrarea sa a fost în mare parte publică. Ea a inclus semne și minuni atât la nivel personal, cât și național. Sfatul și ajutorul profetului Elisei erau căutate atât de regi, cât și de oamenii de rând.

5. Citește 2 Împărați 2:1-15. În ce a constat chemarea lui Elisei și de ce a cerut el o îndoită măsură din duhul lui Ilie?

Fără îndoială că Elisei a fost chemat de Dumnezeu; el a avut câteva experiențe extraordinare care trebuie să-i fi confirmat această chemare. Mai mult chiar, el a cerut „o îndoită măsură” din Duhul Sfânt, fapt care ne arată că era conștient de nevoia sa după puterea divină, singura care îl putea ajuta să-și împlinească lucrarea. Acest om al lui Dumnezeu a înțeles un lucru pe care Isus avea să-l sublinieze mai târziu: „Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce mult rod, căci, despărțiți de Mine, nu puteți face nimic” (Ioan 15:5). Este o lecție pe care trebuie să ne-o însușim toți, indiferent de poziția pe care o ocupăm în lucrarea Domnului.

6. Ce spune textul din 2 Împărați 5:8 despre concepția pe care o avea Elisei cu privire la chemarea sa?

După cum putem vedea din istoria chemării lui Elisei, este evident că puterea pe care a cerut-o i-a fost dată. Totuși el a demonstrat că avea o concepție sănătoasă și onestă despre rolul și chemarea sa când i-a spus împăratului: Lasă-l pe Naaman să știe „că este un proroc în Israel!” (2 Împărați 5:8).

La fel de interesantă trebuie să fi fost și scena venirii acestui comandant de armată cu alaiul lui, când s-au arătat în toată măreția lor la poarta casei lui Elisei, o casă probabil mică și modestă în comparație cu luxul de care se bucura Naaman. Totuși Elisei nu a părut deloc intimidat de Naaman și de suita lui. De altfel, nici măcar nu a ieșit din casă pentru a-i întâmpina, ci a trimis la ei un sol pentru a-i da o comandă acestui comandant! Singura răsplată pentru lunga călătorie de la Damasc până acolo a fost o directivă care i s-a părut absurdă: să se ducă la Iordan și să se scalde în el! Îi fusese dată totuși o promisiune: „Vei fi curat” (versetul 10). Fără îndoială, mândria acestui om important a fost rănită serios. Dar poate că tocmai aceasta fusese intenția!

surprinzătoare. Răspunsul neuronal empatetic – activitatea din acea zonă a creierului declanșată de emoție și empatie – a fost invariabil mai mare când voluntarii priveau cum o persoană cu trăsături rasiale proprii suportau injecțiile dureroase (www.sciencedaily.com/releases/2009/06/090630173815.htm).

Eroina misionară din 2 Împărați 5 apare puțin în relatare, dar faptele ei au fost factorul declanșator al acțiunii. Vindecarea lui Naaman a depins de curajul extraordinar al unei fetețe slave israelite, care a dovedit compasiune și o empatie profundă pentru un om cu o situație cu totul diferită de a ei în ce privește bogăția, puterea, naționalitatea, religia și circumstanțele.

Întrebări: De ce este empatia un ajutor atât de puternic în lucrarea de mărturie? Empatia poate fi simulată? Cum ne afectează pe noi prejudecățile sociale, rasiale etc.? Dar pe alții? Cum pot distorsiona sau distruge misiunea?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Comentariu biblic

I. Misiune în exil

(Revezi împreună cu grupa 2 Împărați 5.)

Relatarea biblică accentuează prestigiul lui Naaman. El era „căpetenia oștirii împăratului Siriei”, „avea trecere înaintea stăpânului său și mare vază”, „era tare și viteaz” (2 Împărați 5:1). Convins că profetul din Samaria îl putea vindeca de lepră, el i se adresează direct împăratului lui Israel, înainte de a încerca să ia legătura cu profetul. Totuși, ca o ironie, nu oamenii importanți și influenți îi facilitează lui Naaman vindecarea. Puternicul Naaman trebuie să le mulțumească pentru vindecare sclavilor, lui Elisei și lui Dumnezeu. O sclavă îi spune soției sale despre Elisei și puterile lui vindecătoare, iar, mai târziu, slujitorii lui îl conving să-și înghită mândria și să asculte de indicațiile lui Elisei de a se scălda în Iordan (2 Împărați 5:13). Dacă nu ar fi fost acești slujitori, s-ar fi întors acasă tot leproși.

La data aceea, de-a lungul graniței dintre Siria și Israel existau tensiuni și ciocniri violente. Într-una dintre incursiunile lor, sirienii au luat captivă o fetiță israelită. Relatarea biblică nu ne dezvăluie aproape nimic despre identitatea ei, dar ne arată cum a răspuns ea la o între-

7. Citește 2 Împărați 5:11-14. Ce aflăm aici despre Naaman? Ce lecții avea nevoie să învețe Naaman? Cum putem să ni le însușim și noi?

Studiul 3

Dacă profetul Elisei l-ar fi întâmpinat personal pe înaltul său oaspete și dacă ar fi folosit gesturi însoțite de formule magice și de alte ritualuri atât de obișnuite în religiile păgâne, Naaman nu ar fi ezitat deloc. Modul în care a fost primit l-a făcut să se simtă insultat din două motive: nu numai că profetul nu a ieșit din casă pentru a-l întâmpina personal, ci l-a trimis la râul Iordan să fie vindecat de lepră.

În ce privește protocolul, Naaman avea dreptate. Elisei ar fi trebuit să iasă din casă și să-l salute. Iar râurile din Damasc erau fără îndoială mai bune, din moment ce apele lor erau mai curate decât ale noroiului Iordan. Cu toate acestea, prin Elisei, Dumnezeu îl trimitea pe Naaman la Iordan, un râu din Israel. Întregul proces de vindecare era menit să demonstreze, înainte de toate, că exista în Israel un profet al Dumnezeului adevărat și, în al doilea rând, că Dumnezeu răsplătește ascultarea din credință.

8. Revizuieste întreaga istorie a vindecării lui Naaman. Peste ce situații „inacceptabile” a trebuit să treacă pentru a fi vindecat?

Naaman a fost convins de slujitorii lui să se supună acestui nou „comandant” divin și măcar să facă o încercare. S-a lăsat înduplecat de argumentul lor că, dacă tratamentul recomandat ar fi fost complicat, l-ar fi urmat. Cu siguranță că i-a fost greu să-și înghită mândria și să asculte de fetița sclavă, apoi de profetul străin care nu i-a arătat nicio urmă de respect și, în final, de propriii servitori. Nevoia de vindecare îl adusese însă în pragul disperării.

Condițiile inițiale pentru vindecarea lui au fost credința și supunerea. Imediat ce și-a învins orgoliul și s-a conformat voinței exprimate a lui Dumnezeu, cufundându-se de șapte ori în Iordan, a fost vindecat.

Peste ce fel de situații „inacceptabile” suntem chemați și noi să trecem uneori? Cât de dispuși suntem să ascultăm sfaturile sau sugestiile unor persoane cărora, de obicei, nu le dăm ascultare?

bare la care e nevoit să răspundă orice exilat: Cum să trăiesc într-un mediu cultural total străin?

Ce provocare uriașă pentru o fetiță evreică adusă cu forța din patria ei iubită în casa comandantului armatei dușmane! Ea a evitat însă cele două extreme. Pe de o parte, a rezistat tentației de a se conforma noii situații, dând uitării religia în care fusese crescută. Pe de altă parte, s-a opus și tentației de a-și vedea de treburi, fără să spună ceva despre religia ei. Și-a adunat tot curajul și a dat mărturie despre profetul Elisei: „O, dacă domnul meu ar fi la prorocul acela din Samaria, prorocul l-ar tămădui de lepra lui!” (2 Împărați 5:3).

Să nu subestimăm credința acestei tinere misionare, care a trebuit să depășească atâtea bariere culturale: era fată, era tânără, era străină, era dintr-o țară dușmană și era doar o sclavă. Nu avea voie să vorbească decât cu permisiune și iată că a deschis gura pentru a propune ca stăpânul ei să caute ajutor într-o țară cu care relațiile erau tensionate. Și dacă se înșela? Elisei era cunoscut ca făcător de minuni, dar nu era consemnat nicăieri că ar fi vindecat vreun lepros.

Datorită curajului ei spiritual, un păgân influent s-a plecat înaintea lui Yahweh. Și de data aceasta, mila lui Dumnezeu a trecut peste granițele culturale și religioase prin intermediul unui misionar modest și credincios.

Întrebare pentru discuție: Multora ne este greu să dăm mărturie chiar și în situații relativ simple. Cum explicăm curajul acestei fetei slave?

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

Luați în considerare elementele din istoria lui Naaman care ne răstoarnă orice așteptări.

1. Elisei este un personaj public în Israel. El a primit chemarea la slujire când marele profet Ilie a fost luat la cer într-un car de foc (2 Împărați 2:9-11). Dar nu el este factorul declanșator al misiunii în această ocazie, ci o fetiță sclavă anonimă, lipsită de putere.

2. Beneficiarul vindecării divine este unul „din afară”, un străin absolut nedemn de această binecuvântare. Naaman nu doar că face parte dintr-o națiune inamică, ci este și unul dintre conducătorii armatei ei. (Vezi Luca 4:27-29 pentru a-ți face o idee despre cât de deranjați puteau fi evreii de acest lucru.)

9. De ce s-a întors Naaman la Elisei după ce a fost vindecat? Ce dovedesc cuvintele lui cu privire la ceea ce credea acum? 2 Împărați 5:15

După vindecare, Naaman ar fi putut să plece de la Iordan direct la Damasc. A dorit totuși să-și exprime mulțumirea și s-a întors la profet. De data aceasta, l-a cunoscut pe Elisei în persoană. Mărturisirea că Dumnezeu lui Israel este suveran în lume este tema principală a Bibliei. Cuvintele acestea, rostite de un păgân, constituie una dintre ideile principale ale revelației Vechiului Testament. Convertirea lui Naaman a arătat că noua sa experiență trebuia legată de Dumnezeu lui Israel. Profetul era israelit, râul era cel mai important din Israel, iar numărul șapte făcea trimitere clară la Dumnezeu creator.

10. Ce mesaj implicit i-a transmis Elisei lui Naaman prin refuzul de a primi daruri de la el? 2 Împărați 5:16; vezi și Romani 3:24.

Experiența lui Naaman este o ilustrare a modului în care funcționează credința adevărată: Naaman a primit ceva ce nu ar fi putut obține prin eforturile personale. Refuzul lui Elisei de a primi darurile sale i-a arătat că mântuirea nu poate fi câștigată sau cumpărată, ci este în întregime un dar al harului lui Dumnezeu. În același timp însă, dorința lui de a-i oferi ceva lui Elisei ilustrează răspunsul credinței, un răspuns venit din recunoștința pentru lucrul primit. Elisei a refuzat darul, urmând exemplul lui Avraam care a nu a luat răsplata pentru ajutorul oferit împăraților păgâni, pentru ca nimeni să nu poată spune: „Am îmbogățit pe Avram” (Geneza 14:23). Elisei a știut că, dacă ar fi acceptat darul, lecția transmisă lui Naaman nu ar mai fi avut același impact. Vindecarea era lucrarea lui Dumnezeu și era în întregime un act al harului.

„Gândul acesta să fie pe deplin stabilit în mintea fiecăruia: Dacă Îl acceptăm pe Hristos ca Răscumpărător, trebuie să-L acceptăm și în calitate de Conducător. Nu putem avea asigurarea și încrederea desăvârșită în Hristos ca Mântuitor al nostru până nu Îl recunoaștem ca Împărat al nostru și până nu ascultăm de poruncile Sale. Așa ne vedem devotamentul față de Dumnezeu. Atunci, credința noastră se va vedea că este veritabilă, fiindcă este o credință activă. Ea lucrează prin dragoste.” – Ellen G. White, *Credința și faptele*, p. 16

Ce dovezi ale iubirii pentru Dumnezeu se pot observa în viața ta?

3. Povestirea nu are un final clar fericit. 2 Împărați 5:18 strecoară o umbră de îndoială: după ce își declară credința în unicul Dumnezeu adevărat, Naaman îi spune lui Elisei că trebuie totuși să-și îndeplinească datoria cetățenească de a-l însoți pe stăpânul lui, împăratul, la închinarea în Templul lui Rimon (sau Baal). Iar profetul lui Dumnezeu ce face în această situație: îl muștră cu asprime sau denunță idolatria sirienilor? Nu. Elisei nu spune decât atât: „Du-te în pace!” Teologii au dezbătut îndelung semnificația acestui răspuns, însă un lucru este clar: Naaman, deși se convertise, era doar un prunc spiritual și avea să înfrunte multe probleme.

De discutat: În cadrul grupei, încercați să reconstituiți istoria lui Naaman, așa cum ar arăta în vremea noastră. Cine ar putea fi Naaman în societatea de astăzi și ce ar putea fi „lepra” lui? Cine ar putea fi Elisei în zilele noastre? Cine ar putea îndeplini rolul fetei slave anonime? Luați în considerare și mărturisirea lui Naaman că avea să intre mai departe în Templul lui Rimon împreună cu împăratul sirian. Există un echivalent contemporan care ar putea să ceară din partea noastră răbdare cu un nou-născut spiritual?

Ce efect are această activitate asupra ideilor noastre preconcepute despre modul de abordare a misiunii sau despre modul în care ar trebui să ne raportăm la necredincioși? Ne ajută să vedem că Duhul lui Dumnezeu poate lucra în moduri neașteptate?

4. UN GÂND DE ÎNCHEIERE

Fetița sclavă israelită și-a asumat un risc personal enorm când a sugerat că Dumnezeu îl putea vindeca pe Naaman de lepră. Dar probabil că momentul de cotitură în viața ei avusese deja loc cu mult înainte de aceasta. Curajul moral și spiritual nu apare dintr-odată. El trebuie cultivat prin decizii zilnice, mari și mici.

Încheie studiul cu o activitate care să le reamintească membrilor grupei tale că mărturia presupune întotdeauna integritate și curaj, calități pe care trebuie să le dezvoltăm înainte de a apărea ocazia în care să avem nevoie de ele.

„La câteva secole după întoarcerea lui Naaman în casa lui din Siria, vindecat la trup și convertit în spirit, credința lui minunată a fost amintită și recomandată de Mântuitorul drept lecție practică pentru toți aceia care pretind că îi slujesc lui Dumnezeu. «Mulți leproși erau în Israel pe vremea prorocului Elisei», a declarat Mântuitorul, „și totuși niciunul din ei n-a fost curățit, în afară de Naaman Sirianul» (Luca 4:27). Dumnezeu i-a trecut cu vederea pe numeroșii leproși din Israel, deoarece necredința lor le-a închis ușa binelui. Un nobil păgân care fusese fidel convingerilor sale privitoare la ce e bine și care a simțit că avea nevoie de ajutor, a fost în ochii lui Dumnezeu mai vrednic de binecuvântarea Sa decât cei loviți din Israel care și-au desconsiderat și disprețuit privilegiile primite de la Dumnezeu. El lucrează pentru aceia care apreciază favorurile Sale și care răspund luminii oferite lor din cer.” – Ellen G. White, *Profeți și regi*, pp. 252–253

Întrebări pentru discuție

1. Ce rol a jucat suferința în procesul convertirii lui Naaman la credința adevărată? Cum ar trebui, așadar, să privim suferința, necazurile, perioadele de restriște din viața noastră?
2. Cum se explică faptul că sirienii (Naaman, soția lui, slujitorii lui, împăratul Siriei) au ascultat și au crezut spusele unei fetei evreice, care slujea ca sclavă? Ce lecții învățăm de aici despre mărturia tăcută pe care le-o dăm altora cu privire la credința noastră?
3. În ce a constat chemarea lui Elisei și de ce a cerut el o îndoită măsură din duhul lui Ilie?
4. Ce lecții avea nevoie să învețe Naaman din interacțiunea cu Elisei? Noi cum ni le putem însuși?
5. Prin ce situații greu de acceptat a trebuit să treacă Naaman pentru a fi vindecat? Prin ce situații asemănătoare suntem chemați și noi să trecem uneori? De ce?
6. Ce ne face să credem că Naaman a început să I se închine Dumnezeului lui Israel? Cum se explică cerința sa și răspunsul dat de Elisei? (vezi 2 Împărați 5:18,19)
7. Ce a dorit Elisei să-i transmită lui Naaman refuzându-i darurile?

Măine: Ziua evanghelistului laic

3. Învingător de două ori (1)

Membrii familiei Villanueva erau devotați unul altuia și bisericii lor. Tatăl, pe nume Napoleon, lucra adesea departe de casă. După o vreme, și-a făcut obiceiul de a sta cu colegii de serviciu până noaptea târziu. Cheltuia mult și trimitea acasă mai puțin.

Lolita, soția lui, s-a alarmat când a observat că trimitea sume tot mai mici. Și-a dat seama că ceva nu era în regulă și a mers să stea de vorbă cu el. Când a aflat cum își petrecea timpul, a încercat să-l convină că greșea, dar, în cele din urmă, s-a întors acasă, frustrată și rănită.

Lolita a găsit o Biblie și a început să caute în ea îndrumare și încurajare. Într-o zi, citind Cele Zece Porunci din Exodul 20, s-a oprit uimită la porunca a patra: „Adu-ți aminte de ziua Sabatului.” Ea se închinase dintotdeauna duminică! Dar, dacă Hristos a murit vineri, S-a odihnit în Sabat și a înviat în prima zi a săptămânii, adică duminică, atunci Sabatul este sâmbăta. A luat hotărârea să asculte de porunca lui Dumnezeu de a sfinți ziua Sabatului.

Însă îi era și mai greu cu primele două porunci. Toată viața se rugase înaintea statuii lui Hristos sau a unui sfânt. „Doamne”, a spus ea în rugăciune, „îmi pare rău, dar nu pot să mă rog dacă nu mă uit la Tine sau la un sfânt! Te rog, dă-mi un semn că nu trebuie să mă rog la aceste statui!” Noaptea, Lolita a fost trezită brusc din somn de un zgomot ca de geam spart, urmat apoi de un sunet ca niște băți de aripi. S-a gândit că poate a intrat în casa ei cocoșul vecinei. Nu s-a ridicat să vadă ce era și a adormit la loc. Dimineață, statuile sfinților erau sfărâmate, jos pe podea. A căzut în genunchi și I-a cerut iertare lui Dumnezeu pentru că se îndoise de Cuvântul Său.

Apoi, a găsit o biserică adventistă și s-a hotărât să meargă acolo. A ajuns înainte de începerea serviciilor divine și s-a așezat în liniște pe genunchi, la rugăciune. În timpul serviciului divin a plâns. La sfârșit, o femeie a invitat-o să studieze Biblia. În scurtă vreme, era gata să primească botezul.

Lolita i-a invitat la biserică pe cei cinci copii ai ei, toți adolescenți. Însă, în general, ei erau ocupați. Veneau cu ea rareori, când aveau timp liber. Serviciul divin li se părea lung, dar le plăceau întâlnirile de după-amiază cu tinerii. Soțul s-a întors acasă și, din respect pentru ea, o însoțea adesea la biserică, împreună cu copiii. Rând pe rând, toți au primit botezul. *(Va continua.)*

IULIE

1. M. Matei 7:29
2. J. Matei 5:2,3
3. V. Romani 3:24
s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29
4. S. 1 Ioan 3:4,5
s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29
5. D. Apocalipsa 21:7
6. L. Isaia 42:21
7. M. Faptele ap. 24:16
8. M. 2 Corinteni 1:12
9. J. Romani 8:4
10. V. Romani 3:31
s. a. B 21:01, CT 20:50, IS 21:05, MS 21:15, SM 21:27, DJ 21:10, AR 21:26
11. S. Ioan 15:1,4
s. a. B 21:00, CT 20:49, IS 21:05, MS 21:14, SM 21:26, DJ 21:09, AR 21:26
12. D. Eclesiastul 12:13
13. L. Romani 6:22
14. M. Coloseni 3:22,23
15. M. 1 Ioan 2:2,3
16. J. 2 Împărați 7:9
17. V. Efeseni 6:10
s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 21:00, MS 21:10, SM 21:22, DJ 21:05, AR 21:22
18. S. Romani 8:2
s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 20:59, MS 21:09, SM 21:21, DJ 21:04, AR 21:21
19. D. 1 Ioan 5:13
20. L. 1 Petru 3:15
21. M. Daniel 6:22,23
22. M. Evrei 4:9,10
23. J. Evrei 4:1
24. V. Ioan 8:32,36
s. a. B 20:50, CT 20:39, IS 20:53, MS 21:03, SM 21:14, DJ 20:59, AR 21:15
25. S. Tit 2:1
s. a. B 20:49, CT 20:38, IS 20:52, MS 21:02, SM 21:13, DJ 20:58, AR 21:14
26. D. Matei 7:24,26
27. L. Ioan 14:8,9
28. M. Ioan 17:17
29. M. Ioan 8:12
30. J. Romani 12:2
31. V. Matei 17:5
s. a. B 21:42, CT 20:32, IS 20:45, MS 20:55, SM 21:06, DJ 20:51, AR 21:07

AUGUST

1. S. Matei 13:9,16,17
s. a. B 20:41, CT 20:30, IS 20:43, MS 20:54, SM 21:04, DJ 20:50, AR 21:05
2. D. 2 Corinteni 3:18
3. L. Ioan 12:32
4. M. Ioan 14:6
5. M. Daniel 12:3
6. J. 2 Timotei 1:7
7. V. Luca 22:32
s. a. B 20:33, CT 20:23, IS 20:35, MS 20:45, SM 20:55, DJ 20:42, AR 20:57
8. S. 1 Tesaloniceni 5:22
s. a. B 20:32, CT 20:21, IS 20:33, MS 20:44, SM 20:54, DJ 20:41, AR 20:56
9. D. Matei 6:19,20
10. L. Marcu 10:21
11. M. Faptele ap. 24:14,15
12. M. Ieremia 17:9,10
13. J. Geneza 13:8
14. V. Luca 17:28-30
s. a. B 20:23, CT 20:12, IS 20:23, MS 20:34, SM 20:44, DJ 20:32, AR 20:46
15. S. 1 Timotei 4:7,8
s. a. B 20:22, CT 20:11, IS 20:22, MS 20:32, SM 20:42, DJ 20:31, AR 20:44
16. D. Romani 14:12
17. L. Ezechiel 14:20
18. M. Matei 22:5,14
19. M. Matei 13:33
20. J. Isaia 28:16
21. V. Daniel 6:7,10
s. a. B 20:12, CT 20:01, IS 20:11, MS 20:22, SM 20:31, DJ 20:21, AR 20:34
22. S. 2 Corinteni 9:9
s. a. B 20:10, CT 20:00, IS 20:09, MS 20:20, SM 20:29, DJ 20:19, AR 20:33
23. D. 1 Timotei 6:10
24. L. Matei 4:4
25. M. 1 Timotei 4:1
26. M. Ioan 8:39
27. J. Filipeni 3:14
28. V. Matei 25:15,20,21
s. a. B 20:00, CT 19:50, IS 19:58, MS 20:09, SM 20:18, DJ 20:09, AR 20:22
29. S. Luca 16:10
s. a. B 19:58, CT 19:48, IS 19:56, MS 20:07, SM 20:16, DJ 20:07, AR 20:20
30. D. Efeseni 5:16
31. L. Romani 13:11

SEPTEMBRIE

1. M. Faptele ap. 16:25
2. M. Iacov 4:8
3. J. Luca 10:41,42
4. V. Matei 6:25
s. a. B 19:48, CT 19:37, IS 19:45, MS 19:56, SM 20:04, DJ 19:57, AR 20:09
5. S. Ioan 6:35
s. a. B 19:46, CT 19:35, IS 19:43, MS 19:54, SM 20:02, DJ 19:55, AR 20:07
6. D. 2 Timotei 3:16,17
7. L. Matei 6:6
8. M. Psalmii 42:2
9. M. 1 Tesaloniceni 5:17
10. J. Psalmii 46:10,11
11. V. 1 Ioan 1:3
s. a. B 19:35, CT 19:24, IS 19:31, MS 19:42, SM 19:50, DJ 19:44, AR 19:55
12. S. Psalmii 104:34
s. a. B 19:33, CT 19:23, IS 19:29, MS 19:40, SM 19:48, DJ 19:42, AR 19:53
13. D. 1 Timotei 4:13,15
14. L. Iacov 5:16
15. M. Psalmii 119:105
16. M. Matei 7:7
17. J. Matei 12:19,20
18. V. Luca 18:14
s. a. B 19:22, CT 19:11, IS 19:17, MS 19:28, SM 19:36, DJ 19:31, AR 19:41
19. S. Ioan 14:10
s. a. B 19:20, CT 19:10, IS 19:15, MS 19:26, SM 19:34, DJ 19:29, AR 19:39
20. D. Marcu 8:34
21. L. Luca 10:20
22. M. Ioan 12:36
23. M. Luca 14:10,11
24. J. Isaia 30:15
25. V. Matei 5:14,16
s. a. B 19:08, CT 18:58, IS 19:02, MS 19:15, SM 19:21, DJ 19:18, AR 19:27
26. S. Ioan 7:17
s. a. B 19:07, CT 18:56, IS 19:00, MS 19:13, SM 19:19, DJ 19:16, AR 19:26
27. D. Evrei 12:15,16
28. L. Psalmii 111:10
29. M. 2 Timotei 1:13,14
30. M. Ioan 6:63